

«Από τη στάση
θα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριαδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΑΣΙΛΩΡΙΤΟΥ 1 ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΤΗΛ. 4928007

ΧΡΟΝΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18 ΓΕΝΑΡΙΟΥ 1986

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 12

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 30

ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Μια στιγμή κρίσης αποκαλύπτει τις καταστάσεις, τους συσχετισμούς δυνάμεις, τις διαθέσεις των πολιτικών δυνάμεων με τέτοια διαύγεια και πυκνότητα που δεν μπορούν να το κάνουν μήνες ή και χρόνια ομαλής πολιτικής εξέλιξης.

Τι φανέρωσε η πρόσφατη σύγκρουση των ΗΠΑ και της Λιβύης;

Πρώτον ότι οι ΗΠΑ είναι πράγματι μια καταρχώμενη υπερδύναμη. Έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που έριξαν την ατομική βόμβα στην Ιαπωνία, ξεριζώθηκαν στην Κορέα και το Βιετνάμ και γενικά υπαγόρευαν αλαζονικά τις θέλησες τους σαν απόλυτος μονάρχης σ' όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Εδώ μαζεύει την αρμάδα της στη Μεσόγειο, βγάζει πυρί να λόγια, καλεί σ' ένα αντικανταφικό πολεμικό μέτωπο όπου αυτή θα καθοδηγήσει, για να μείνει τελικά απελπιστικά μόνη της σ' ένα σχεδόν ανώδυνο και θλιβερό οικονομικό αποκλεισμό.

Ο θρασύς σατραπικός της Λιβύης κληρώνει τώρα φιλέρεσκα ότι γονάτισε μια υπερδύναμη, όμως αποδείξε κι' αυτός το χαρτζήτρι του καθώς αναγκάστηκε άρον - άρον μπροστά στην παγκόσμια πολιτική κατακραυγή και δικιά του απομόνωση, να καταδικάσει την τρομοκρατία, που αρχικά εξήγησε και να πάρει κάποιες αποστάσεις από το παιδί του, τον Αμπου Νιζάλ.

Στην πραγματικότητα αυτός αποδείχθηκε ότι μιλάει δολοφονεί και κληρώνει μόνο με τις πλάτες αλλά και για λογαριασμό της Ρωσικής υπερδύναμης, που στο όνομα της κατάφυγε στις όρες της κρίσης.

Αυτή από τη μεριά της διατύπωσε με λίγα λόγια στο δικό της νόμο, που αποδείχθηκε γι' άλλη μια φορά ισχυρότερος από τον αμερικανικό. Η Μόσχα καλύπτει τους τραπούκους της.

Η Ευρώπη αποκάλεσε τις αντιθέσεις της με τις ΗΠΑ και τον διαφοροτικό τρόπο με τον οποίο βλέπει τις διεθνείς σχέσεις. Η Ευρώπη δεν θα δεχόταν ποτέ έναν άδικο πόλεμο στην Μεσόγειο, που θα την έφερνε σε σύγκρουση μ' όλο τον αραβικό και τον γ' κόσμο γενικότερα μόνο και μόνο για να υπηρετήσει τα συμφέροντα του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ. Όμως το γεγονός ότι δεν ακολούθησε τον Ρήγκαν στον οικονομικό αποκλεισμό αποκαλύπτει όχι τις διαθέσεις της για αυτομόνη από τις ΗΠΑ και τη γεωπολιτική νοοτροπία της, αλλά τη δικιά της ταλάντευση όταν προκειται για οικονομικές θέσεις μιας και η Λιβύη είναι ένας μεγάλος προμηθευτής της Ευρώπης σε πετρέλαιο, αλλά και προνομιούχος τόπος για εξαγωγή του ευρωπαϊκού Ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου.

Από την άλλη μεριά ο αραβικός κόσμος τήρησε μια γενικά σωστή στάση αρχής. Καταδίκασε την αμερικανική επιθετικότητα και στάθηκε στο πλευρό της Λιβύης σ' αυτό το ζήτημα.

Δεν είναι δουλειά του τρομοκράτη Ρήγκαν να τιμωρήσει τον Καντάφι. Καμιά δουλειά στη Μεσόγειο δεν έχει ο Ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ.

Ο Καντάφι πρέπει να τιμωρηθεί από το λαό και τους λαούς του τρίτου κόσμου, ιδιαιτέρως του αραβικού. Αυτή είναι στάση αρχών.

Το αρνητικό στη στάση αυτών των χωρών εξ' αιτίας του ρόλου που παίζουν μέσα στον αραβικό κόσμο χόρες σαν την Συρία και τη Λιβύη ήταν ότι αυτή η καταδίκη του αμερικανικού ιμπεριαλισμού δεν συνοδεύτηκε από ανοιχτή καταδίκη των τρομοκρατικών αδικιών μεθόδων, που χρησιμοποιεί η ηγετική κλίκα της Λιβύης και που στρέφουν την παγκόσμια κοινή γνώμη ενάντια στον αραβικό κόσμο και πιο συγκεκριμένα στο παλαιστινιακό κίνημα.

Από την άποψη αυτή η στάση του Αραφάτ ήταν πολύ πιο σωστή στο Βαθμό, που κατήγγειλε τόσο τον αμερικανικό αποκλεισμό, όσο και ανοιχτά και επώνυμα την Συρία και τη Λιβύη για την υποκίνηση της τρομοκρατίας.

Σ' αυτό ακριβώς το σημείο διαφέρει ο πραγματικά ανεξάρτητος αντιιμπεριαλιστικός ρόλος του παλαιστινιακού κινήματος, που βρίσκεται κάτω από την καθοδήγηση του Γιασερ Αραφάτ, από την ουσιαστικά φιλοσοσιαλ-ιμπεριαλιστική πολιτική, που ακολούθησε και σ' αυτή την σύγκρουση η κυβέρνηση Παπανδρέου.

Πραγματικά η κυβέρνηση ενώ καταφέρθηκε γενικά ενάντια στην τρομοκρατία δεν θέλησε κατά κανένα τρόπο να καταδικάσει τον Καντάφι για τις τρομοκρατικές του μεθόδους, όχι μόνο στο επίσημο ανακοινωθέν της όπου στο κάτω κάτω θα μπορούσε να επικαλεσθεί λόγους πολιτικής ταχτικής, αλλά στην επίσημη έντονα φιλοκανταφική της προπαγάνδα μέσα από τα δελτία ειδήσεων.

Κι όμως η Ελλάδα είναι μια από τις χώρες που γίνεται πεδίο αντιμολοδιστής δράσης των πραχτόρων των υπερδυνάμεων στο ξεκαθάρισμα των λογαριασμών τους αλλά και πιο ειδικά της δράσης των φιλορωσικών ομάδων του αραβικού κόσμου και του παλαιστινιακού κινήματος, που προσπαθούν να τσακίσουν την αντίσταση των αραβικών χωρών, και του παλαιστινιακού κινήματος, που εναντιώνεται στους τοπικούς ηγεμονιστές Λασσάν και Καντάφι και τους σοσιαλ-ιμπεριαλιστές υποκινήτες τους.

Η ΠΑΠΑΝΤΡΕΪΚΗ ΚΛΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΕΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΛΑΟ

'Όχι στην πολιτική της πείνας

Με προκλητικό τρόπο για την νομιμότητα της εργατιάς και του λαού μας, βγήκε η κυβέρνηση στην τηλεόραση να μιλήσει για «αυξήσεις». Και λέμε στην τηλεόραση γιατί κανείς εργαζόμενος δεν θα βρει στο φάκελο της πληρωμής του καμιά αύξηση και μερικοί μάλιστα θα βρουν και λιγότερα χρήματα. Αναφερόμαστε στην λεγόμενη ΑΤΑ και στο περιβόητο 4,5%.

Αφού με ανοιχτό φασιστικό τρόπο η κυβέρνηση έκοψε την ΑΤΑ

Αυτή είναι οραση που αποδόει με σαφήνεια την κατάσταση της εργατικής τάξης σήμερα. Η τιμή της εργατικής δύναμης έχει πέσει σε σημαντικό ποσοστό κάτω από την αξία της. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς των ίδιων των υπουργών μια τετραμελής οικογένεια με 1,5 ευρώ μέλη χρειάζεται τώρα στις 100.000 δραχμές τον μήνα για να έχει ένα ανεκτό όριο ζωής. Αυτό σημαίνει πως η εργατική τάξη χρειάζεται ένα μισόκομμάτο ψωμί στις 2.500 δραχμές για να εξασφαλιστεί η απαραίτητη για τον εντήρησή της φαειλάει και ανεπείθελες κερματιόδωρες, την αστική τάξη δηλαδή. Υποχρεωτικά χρήματα για να ζήσει καλά η εργατική τάξη. Και όλοι οι εργαζόμενοι. Παρά την οικονομική κρίση που διατηρούνται όλοι οι αστοί και ραβίζονιστες οικονομολόγοι, ο καπιταλισμός αναπτύσσεται στη χώρα, συγκρατώντας το κεφάλαιο ένα και πιο πάλι. Ιδιαιτέρως η κρατικοχρηματοπιστωτική μορφή σαν κυρίαρχη αντιβία σε υψηλότερο αριθμό τα κέρδη της. Χωρίς αυτό δεν θα είχαμε καπιταλισμό. Από αυτά τα κέρδη προκύπτει να πα-

του τελευταίου τετραμήνου του '85 που σύμφωνα με τους υπολογισμούς της ήταν 15,6%, εφαρμόσε το νέο σύστημά της. Την προκαταβολή της ΑΤΑ! Υπολόγισε λοιπόν πως το πρώτο τετράμηνο του '86 ο τιμάρθμος θα ανέλθει σε 8,5%. Από αυτό αφαιρέσε πάλι σύμφωνα με τους δικούς της υπολογισμούς ένα 4% σαν «εισαγόμενο πληθωρισμό» για να τιμωρήσει τους εργαζόμενους που καταναλώνουν ξένα προϊόντα (!) και αποφάνθηκε: πείνα και εξαθλίωση για τους εργαζόμενους.

Φανερώνει πάλι στον πρόσφατο λόγο της στη Θεσσαλονίκη. Πως δηλαδή οι εργαζόμενοι είναι διατεθειμένοι να πενήσουν σε μια αντιμονοπωλιακή κυβέρνηση.

Εργάτες, εργαζόμενοι να οργανώσουμε την πάλη μας στην κατάσταση της ανάπτυξης του αραβικού αγώνα μέσα στα εργατικά ξεπερνώντας τους εργατοπατέρες

ταλάνες και νέους. Ήδη στα εργατοπατικά αρχεία να φανερώνεται ένα υπερωτικό κίνημα. Αυτό είναι ότι πιο ελπιδοφόρο. Να ενθάρρυνε την απεργιακή πάλη. Να αναπτύξουμε νέες μορφές οργάνωσης ξεπερνώντας την γραφειοκρατία. Να πιστέψουμε στις δυνάμεις μας. Και να μην ξεχνάμε πως «εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι!»

F-16: ΟΠΛΟ ΠΙΕΣΗΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑ

Αυτές τις μέρες έγινε γνωστό, ότι ο Αμερικανός υπουργός Άρμυρα Ουάινμπεργκερ, δέχτηκε να προχωρήσουν οι συζητήσεις για την αγορά των 40 αεροπλάνων F-16. Συγκεκριμένα, το περασμένο Σάββατο ο Αμερικανός προσβίτης στην Αθήνα Ρ. Κήλυ, επέδωσε επιστολή του Ουάινμπεργκερ στον Παπανδρέου, που τον ενημέρωσε για το παραπάνω θέμα. Έτσι έγινε ολοφάνερο ότι μετά την υπόθεση Μποζάν είχε σοβαρές αντιρρήσεις το Αμερικανικό Πεντάγωνο στην άνω όρον παράδοση των υπερσύγχρονων αεροπλάνων. Που οφείλντουσαν οι αντιρρήσεις; Τι μεσολάβησε και έκανε τους Αμερικανούς να αλλάζουν στάση; Οριστικοποιήθηκε η αγορά των F-16:

Είναι σαφές, ότι τα F-16 είναι υπερσύγχρονα αεροπλάνα και η Τουρκική αεροπορία είναι ενοχλημένη με αρκετά σ' αυτά. Σ' αυτούς είναι γνωστή στους Αμερικανούς η ηέληση του Παπανδρέου να εξασφαλιστεί την αγορά τους.

Πάνο σ' αυτή τη βάση, το αμερικανικό πεντάγωνο θέλησε να ασκήσει πιέσεις και εκβιασμούς, να δι-ο βασικά θέματα. Πρώτα για να κάνει τον Παπανδρέου να ζήλωση την ρωσική κατασκοπεία, που ορατά, στην Ελλάδα, συμφωνία με τις ατομικότητες του Μποζάν και στη συνέχεια για να εξαναγκάσει την κυβέρνηση να ΠΑΣΟΚ, να υποχωρήσει την παραμονή των βάσεων και πέρα του 1988, που λήξει η σύμβαση.

Όμως αποδείχθηκε για άλλη μια φορά, ότι ο ρόλος των Αμερικανών στην Ελλάδα μειώνεται, τόσο γιατί αυτό γίνεται άμεσως και τοπικά υπέρ της Ρωσικής υπερδύναμης, όσο και γιατί χάνονται ένα - ένα τα εφέσματα των ΗΠΑ από τον κρατικό μηχανισμό, μετά το ξέλυμα τους χρόνια τώρα από τις άσπρες δυνάμεις και τα σέματα ασφαλείας, αφηρόσυτοι, που ήταν πιστοί στην Αμερικανική υπερδύναμη. Έτσι λοιπόν μαζί και ούτε το πρώτο ζήτημα προχώρησε: δηλαδή ο Παπανδρέου, όχι μόνο δεν ζήλωση αλλά και έγινε πλήρως την ρωσική κατασκοπεία και μάλιστα διακομίδισε το

σοβαρά στοιχεία (Μαζουρί) της υπόθεσης, με μοναδικό στόχο να μην εκθέσει την Ρωσική υπερδύναμη, αλλά και να μην την «αναγκάσει» παραμένοντας πιστός στη σοβιετική πολιτική του. Αλλά ούτε το άλλο μεγάλο ζήτημα της παραμονής των αμερικανικών βάσεων εκκλείσει. Βέβαια είναι σαφές, ότι δεν έχει αφήσει ο Παπανδρέου την σκέψη καινούργιας συμφωνίας για παραμονή των βάσεων.

F-16 και βάσεις

Γιατί είναι βέβαιο ότι αν υπήρχε κάποια τοποθέτηση του Παπανδρέου στους Αμερικανούς για οριστικό κλείσιμο των βάσεων τέλη του 1988, δεν θα δίδαν οι Αμερικανοί τα F-16. Έτσι λοιπόν, όσο το βάρος της πολιτικής των αμερικανών έχει προσαρμοστεί γι' αυτό από το θέμα των βάσεων, μέσα σ' αυτή τη λογική λοιπόν αναλάσσουν τον εκβιασμό με τις πιέσεις και τις θέλησες, για να πετύχουν τον στόχο τους: αλλά και «εκφοβίζοντας» αυτές τις αντιθέσεις στους κόλπους της Αμερικανικής ηγεσίας. Όμως πρέπει να τονίσουμε, ότι το θέμα των 40 F-16 δεν έληξε, όχι γιατί δεν υποχωρήσε ακόμα η αμερικανική ηγεσία, που θα κλείσει τους πρόσφυγες μήνες, αλλά γιατί η παράδοση των δύο πρώτων αεροπλάνων θα γίνει 30 μήνες μετά την υπογραφή της

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Αυτή είναι η αξία της εργατικής δύναμης. Ποιά είναι όμως η τιμή της; Με αυτή την κοροδία της ΑΤΑ διαμορφώνεται ένα μισόκομμάτο γι' ένα μήνα (500-1400 δραχμές). Η διαφορά ανάμεσα στο 2.500 και στο 1.500 είναι ο βασικός δείκτης της εξαθλίωσης του προλεταριάτου σήμερα. Την διαφορά αυτή την αντιστοιχίσαμε τόσο με τις υπερφορές με τις διαπλεκόμενες δυνάμεις, την υπερωτική τάξη των παιδιών και των γονέων. Και αυτές οι υπερφορές είναι και πιο πάλι εξιστορούμε. Στην πραγματικότητα η εργατική οικονομία σήμερα υποτιμάται, φασιστεί, καταστρέφεται ή είναι το ότι στο ποσό που υποχωρεί σ' αυτή την χώρα. Η πολιτική του Παπανδρέου είναι μια εκλογική πολιτική.

Και από την στιγμή που άσκησε ο πόντος της χώρας κατάσταση: από μια γούστα τροπέτες γραφειοκράτες, βιοηχανικούς, ε-

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

ΜΕΡΟΣ Β'

Σε αυτό το φύλλο της «Ν.Α.» συνεχίζουμε το δεύτερο μέρος του άρθρου μας της κριτικής στην θεωρία του ψευτοΚΚΕ για τον κρατικό - μονοπωλιακό καπιταλισμό με αφορμή ένα καθησυχαστικό άρθρο του Ριζοσπάστη για τα μέλη του στις 12.11.85. Στο πρώτο μέρος αποδείξαμε α) το πόσο μικρός είναι ο όγκος του μεγάλου ιδιωτικού κεφαλαίου και των παραρτημάτων των ξένων μονοπωλίων, που μόνο αυτές θεωρεί μονοπωλία ο «Ρ.» σε σχέση με τις κρατικοποιημένες άμεσα ή έμμεσα βιομηχανικές εταιρείες και β) πόσο ανυπόστατος είναι ο χαρακτήρισμός του μονοπωλίου που δίνεται σ' αυτός από την άποψη της παραγωγικής τους συγκρότησης και πόσο αντίθετος με τις βασικές θέσεις του Λενινισμού σ' αυτό το επίπεδο.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Ας εξετάσουμε τώρα την ορθότητα ενός τέτοιου χωρισμού από την άποψη της σχέσης αυτών των μονάδων με το τραπεζικό κεφάλαιο. Γιατί το δεύτερο μισό του χωρισμού είναι η σχέση του βιομηχανικού με το τραπεζικό κεφάλαιο, η σύγκριση της δύναμης αδιάσπαστης ενότητας που έχουν τα χρηματιστικά κεφάλαια. Η τραπεζική δηλαδή μορφή των κεφαλαίων στον κρατικο-μονοπωλιακό καπιταλισμό.

Ας εξετάσουμε τώρα την ορθότητα ενός τέτοιου χωρισμού από την άποψη της σχέσης αυτών των μονάδων με το τραπεζικό κεφάλαιο. Γιατί το δεύτερο μισό του χωρισμού είναι η σχέση του βιομηχανικού με το τραπεζικό κεφάλαιο, η σύγκριση της δύναμης αδιάσπαστης ενότητας που έχουν τα χρηματιστικά κεφάλαια. Η τραπεζική δηλαδή μορφή των κεφαλαίων στον κρατικο-μονοπωλιακό καπιταλισμό.

ΠΑΝΤΑ ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Η πηγή απίτης της εξέλιξης του Ελληνικού καπιταλισμού βρίσκεται στην τριτοεπίσπεκτη σχέση ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού μετά το '22, όταν απέναντί στην εξάσκηση του ελληνικού προλεταριάτου που αποτάλαξε η πρόσκληση της Μ. Ασίας υιοθέτησε ένα πανίσχυρο τραπεζικό κεφάλαιο, που αναλάβε όχι μόνο τη χρηματοδότηση αλλά και τη συμμετοχή στο κομμάτι των πρώτων σημαντικών βιομηχανικών μονάδων.

«Υποσχόμαι κάθε ώρα στη βιομηχανία της χώρας χρηματοδότηση από τις τράπεζες... Η απόδοση της Εθνικής τράπεζας με την Ελληνική οικονομία είναι με τον καιρό τόσο ισχυρή ώστε από τη στιγμή που άρχισαν να αναδύονται σε όλες τις σημαντικές επιχειρήσεις... και κατάφεραν με αμέτρητο χρηματολογικό μηχανισμό... όλες τις άλλες Ελληνικές τράπεζες... (Βασούλας) Οι σχέσεις ανάμεσα στις τράπεζες και την βιομηχανία στην Ελλάδα. Αυτή η εξέλιξη είναι δυνατόν με την μεταρρύθμιση των νόμων περί ανωνύμων εταιρειών που έδωκε ιδιαίτερη τη συμμετοχή τραπεζών στην ίδρυση Βιομηχανικών επιχειρήσεων.

...σας παύσει... (Βασούλας) που πραγματοποιήθηκε σ' αυτή για ολοκλήρωση της περιόδου 1964-70» (Η Ελληνική οικονομία. Ειδικά θέματα).

Είναι φανερό ότι μαζικά τα κεφάλαια του τραπεζικού κεφαλαίου και η συνακόλουθη επίσημη τομή του βιομηχανικού δεν προσεχόνταν καθόλου την μονοπωλιοποίηση του δεύτερου. Η τράπεζα μπορεί να επενδύσει και να δημιουργήσει μια μεγάλη μια μικρή και μια μεσαία καπιταλιστική μονάδα. Αν αυτό δεν διαπιστώνεται τόσο στη βιομηχανία παραγωγικών μέσων π.χ. Λιπάσματα, τσιμέντου, πραγματοποιείται ωστόσο σε μεγάλη έκταση στην αγροτική «συνεταιριστική» βιομηχανία, μέσω από την Αγροτική Τράπεζα.

Επί πλέον δεν μπορεί να μιλάμε για συγκέντρωση και συγκρατικοποίηση και συνακόλουθα για μονοπωλιοποίηση του ίδιου του βιομηχανικού κεφαλαίου. Αυτό φανερώνεται ακόμα καθαρότερα στην περίπτωση του βιομηχανικού κεφαλαίου που βρίσκεται σε σύγκριση με το κράτος, η αλληλοεξάρτηση του άμεσα κρατικοκαπιταλιστικού τομέα της οικονομίας. Οι κανόνες φέρει του ψευτοΚΚΕ δεν αρκούνται στην διαπίστωση του μονοπωλιακού καπιταλισμού, αλλά πλημμυρίζουν μέχρι το τέλος της μηχανιστικής τους έκκληση και φέρνουν ύψους τον κρατικο-μονοπωλιακό καπιταλισμό, την πιο ακραία και ολοκληρωμένη μορφή του μονοπωλιακού καπιταλισμού.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Αυτή η μέθοδος συσφρασίσης του βιομηχανικού κεφαλαίου μέσω των τραπεζών και κάτω από την καθήκον τους συνεργασία σ' όλες τις φάσεις ανάπτυξης του Ελληνικού Καπιταλισμού. Η Δελτιοθήκη αναφέρει ότι «η αλληλοεξάρτηση χρηματοδότησης της μεταποίησης από τράπεζες» το 1985, τον επείγουσα

...σας παύσει... (Βασούλας) που πραγματοποιήθηκε σ' αυτή για ολοκλήρωση της περιόδου 1964-70» (Η Ελληνική οικονομία. Ειδικά θέματα).

ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΗ ΣΥΣΣΩΡΕΥΣΗ ΚΑΙ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΞΑΡΤΗΣΗ

Αναμφισβήτητο προηγουμένα αρκετά εκτεταμένα στο πόσο αδύναμη είναι η παραγωγική βιομηχανική βάση, όσο πάνω της στηρίζεται το κρατικό - χρηματιστικό κεφάλαιο, ο «πρωταρχικός» χρηματιστικός του χαρακτήρας.

Αναμφισβήτητο προηγουμένα αρκετά εκτεταμένα στο πόσο αδύναμη είναι η παραγωγική βιομηχανική βάση, όσο πάνω της στηρίζεται το κρατικό - χρηματιστικό κεφάλαιο, ο «πρωταρχικός» χρηματιστικός του χαρακτήρας.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Εξαιτίας ακρίβειας από τα μέσα που κρέονται στην βιομηχανία. Μόνο που και εδώ ξεκινάει μια μικρή λεπτομέρεια στο κρατικό κεφάλαιο κινείται πάνω στο βιομηχανικό, είτε απ' άμεση π.χ. ΟΤ.Ε., ΔΕΗ, ΟΣΕ), είτε έμμεσα μέσα από τις κρατικές και μισοκρατικές τράπεζες. Δηλαδή η έκκληση με τις οποίες με τη σειρά του βρίσκεται σε συνύφανση. Ότι η δικιά του συσφρασίση προηγείται τραπεζικά πάνω σ' αυτή του βιομηχανικού κεφαλαίου.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Εξαιτίας ακρίβειας από τα μέσα που κρέονται στην βιομηχανία. Μόνο που και εδώ ξεκινάει μια μικρή λεπτομέρεια στο κρατικό κεφάλαιο κινείται πάνω στο βιομηχανικό, είτε απ' άμεση π.χ. ΟΤ.Ε., ΔΕΗ, ΟΣΕ), είτε έμμεσα μέσα από τις κρατικές και μισοκρατικές τράπεζες. Δηλαδή η έκκληση με τις οποίες με τη σειρά του βρίσκεται σε συνύφανση. Ότι η δικιά του συσφρασίση προηγείται τραπεζικά πάνω σ' αυτή του βιομηχανικού κεφαλαίου.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Και αν μπορούσε να γίνει διαφορετικό με ένα καπιταλιστικό, το άρχισα να ανατινάξει ακριβώς τη στιγμή που είχαν διαμορφωθεί τα μεγάλα ιμπεριαλιστικά κράτη, όπου μόνο το κράτος μπορεί να επιδράσει με τις μεγάλες και δυνατότητες συγκέντρωσης κεφαλαίου - χρημάτων (φορολογία, ξένος δανεισμός) μερικές φορές βιομηχανικές υψηλής οφέλιμης σύνθεσης, απαραίτητες για να δοθούν τη βάση σε μια στοιχειώδη καπιταλιστική ανάπτυξη για λογαριασμό αυτών του νέου, αλλά και του ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Και αν μπορούσε να γίνει διαφορετικό με ένα καπιταλιστικό, το άρχισα να ανατινάξει ακριβώς τη στιγμή που είχαν διαμορφωθεί τα μεγάλα ιμπεριαλιστικά κράτη, όπου μόνο το κράτος μπορεί να επιδράσει με τις μεγάλες και δυνατότητες συγκέντρωσης κεφαλαίου - χρημάτων (φορολογία, ξένος δανεισμός) μερικές φορές βιομηχανικές υψηλής οφέλιμης σύνθεσης, απαραίτητες για να δοθούν τη βάση σε μια στοιχειώδη καπιταλιστική ανάπτυξη για λογαριασμό αυτών του νέου, αλλά και του ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Από την άλλη μεριά σήμερα στην Ελλάδα μόνο το κράτος και οι τράπεζες μπορούν να αποδέχονται και τους μοναδικούς παράγοντες της εσωτερικής συσφρασίσης των κεφαλαίων συγκέντρωνοντας μέσω της φορολογίας και των τραπεζικών καταθέσεων ολοκλήρωση της περιόδου, που αποσπώνται τα μικρά βιομηχανικά, βιοτεχνικά και αγροτικά κεφάλαια. (Η ίδια η ανατριβή του μικρού και μεσαίου κεφαλαίου, όπως είναι αυτό της παραγωγής αλκοολικών, είτε να κάνει ακριβώς με την αδύναμη του κράτος και των τραπεζών να εξέλθουν αυτό το κεφάλαιο και να αποσπάσει την υπερέξουση του.)

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Από την άλλη μεριά σήμερα στην Ελλάδα μόνο το κράτος και οι τράπεζες μπορούν να αποδέχονται και τους μοναδικούς παράγοντες της εσωτερικής συσφρασίσης των κεφαλαίων συγκέντρωνοντας μέσω της φορολογίας και των τραπεζικών καταθέσεων ολοκλήρωση της περιόδου, που αποσπώνται τα μικρά βιομηχανικά, βιοτεχνικά και αγροτικά κεφάλαια. (Η ίδια η ανατριβή του μικρού και μεσαίου κεφαλαίου, όπως είναι αυτό της παραγωγής αλκοολικών, είτε να κάνει ακριβώς με την αδύναμη του κράτος και των τραπεζών να εξέλθουν αυτό το κεφάλαιο και να αποσπάσει την υπερέξουση του.)

φάρμα. Αυτή η ίδια βιοδοσία είχε επιδειχθεί πριν μερικά χρόνια όταν, επί παλιών δεξιάς, είχε κρατικοποιηθεί μέσα σε μια στιγμή το συγκρότημα Ανδράδα της Εμπορικής Τράπεζας κάτω από τη συνδρομή ενός επίθετου κράτους - Εθνικής Τράπεζας.

Μόνο σε μια κατηγορία περιπτώσεων το κρατικό - τραπεζικό κεφάλαιο στην Ελλάδα κρατικοποιεί από θέση σχετικής αδυναμίας. Όταν κρατικοποιούνται πρώτα οι βιομηχανικές επιχειρήσεις των ιμπεριαλισμών και δεύτερο οι βιομηχανίες των κοσμοπλιστών. Είναι οι περιπτώσεις όπου αυτές στον εξοπλισμό όσο μπορούσαν να λάβουν και τον πλούτο της χώρας, εκρίναν ότι δεν μπορούσαν πια να ανταλλάξουν με το μέσο ιμπεριαλιστικό ποσοστό τους, τα κέρδη και ξεπλούτησαν στο κράτος με συνολικούς όρους, τεύετοις πάντως που δεν συννοδεύτηκαν καθόλου από «βρίσεις και καταρτές» από την πλευρά τους π.χ. ΕΣΣΟ, Ναυπηγεία Σκάρφωνας.

στέρηση της Ελλάδας, την καθυστέρηση του ελληνικού καπιταλισμού, την εξάρτησή του.

Το ίδιο ισχύει για τα «μονοπωλία» που τόσο καμάρωναν για αυτά πριν λίγα χρόνια δίπλα στη φαεινή αστική τάξη της χώρας, μαζί σ' οι μισοί - δούλοι και μισο-θρεμμένοι θεωρητικοί του ψευτοΚΚΕ, τις βιομηχανικές δηλαδή εγκαταστάσεις στη στεριά του εσωπλιστικού κεφαλαίου (Διυλιστήρια, ναυπηγεία) το εσωπλιστικό κεφάλαιο στην Ελλάδα, όπως καλύτερα το παροικιακό συμπεριερέσει όπως το ιμπεριαλιστικό. Το ίδιο το εσωπλιστικό κεφάλαιο, από την σκοπιά της παραγωγικής του δραστηριότητας είναι βιομηχανικό και παράγει με ταπεινά και λέγεται μεταφορά εμπορευμάτων και προϊόντων. Είναι ελληνικό μόνο από την άποψη της εθνικότητας του βιομηχανικού προλεταριάτου που εκμεταλλεύεται, από την άποψη του Έλληνα ναυτηγού. Αλλά σ' αυτό δεν διαφέρει σε τίποτα από κάποιο ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο που κυριεύεται με τη βιομηχανία στη χώρα μας. Ούτε η πρωταρχική του συσφρασίση (απόθήκη στην Ελλάδα, ώστε η δανειοδότηση του βρίσκεται στην Ελλάδα, ούτε το έμπορο που παράγει η μεταφορά, κατά κανόνα καταναλώνεται στην Ελλάδα, ούτε οι ασφαλείες που είναι στην Ελλάδα. Το ελληνικό εσωπλιστικό κεφάλαιο είναι ένας διπλός τύπος τμήμα του ιμπεριαλιστικού κόσμου και προσπαθεί να σε μια χώρα από αμερική, δολοφόρους. Ως επί το πλείστον, τη χροιάς, και οδοιπόρους, τον μίσου του ελληνικού.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Η παρεία των πρόσφατων κρατικοποιήσεων και οι οξυδάτες αλληλοκαπιταλιστικές αντιθέσεις που εκφράστηκαν σ' αυτές αναδείξαν τρεις μεγάλες οικονομικές παραγωγές στη χώρα μας, τρία τμήματα του κεφαλαίου που θα μπορούσαν, δικαιολογημένα να πάρουν τον τίτλο του μεγάλου, το κρατικό - τραπεζικό, το ιμπεριαλιστικό που έχει εγκατασταθεί στην Ελλάδα π.χ. Περίγει και το εσωπλιστικό που έχει επενδύσει στη στεριά (Λατομεία, Βαρύνο, Λαύνη).

Στην ελληνική στεριά επενδύουν εκτός από τα πρώτα τους (και όχι πάντα), σε μία βιομηχανία που επενδύεται ένα είδος από το εμπόρευμα που δικινούν, το πετρέλαιο, η μια βιομηχανία επιδιώκει τους μέσων παραγωγής τους, τον πλούτο. Και στις δύο περιπτώσεις αυτές οι βιομηχανικές μονάδες έχουν και σαν όχη και σαν κεφάλαιο το κυρίως σώμα της ξέας από την Ελλάδα, ακριβώς όπως μια ΠΕΣΙΝΕ η μια ΕΣΣΟ.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Κανένα όμως από αυτά τα τμήματα του κεφαλαίου, που κινούνται πάνω στις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου δεν μπορεί να αποδέχεται τη βάση ενός ελληνικού κρατικο-μονοπωλιακού καπιταλισμού.

Δεν γίνεται με λίγα λόγια μονοπωλίο ναυπηγείων όπως πίσω του μια μηχανιστική γαλιονήματα και δεν γίνεται μονοπωλίο διυλιστηρίων όπως πίσω του τουλάχιστον ένα τμήμα της παραγωγής του πετρελαίου.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Αναμφισβήτητο προηγουμένα αρκετά εκτεταμένα στο πόσο αδύναμη είναι η παραγωγική βιομηχανική βάση, όσο πάνω της στηρίζεται το κρατικό - χρηματιστικό κεφάλαιο, ο «πρωταρχικός» χρηματιστικός του χαρακτήρας.

Δεν γίνεται με λίγα λόγια μονοπωλίο ναυπηγείων όπως πίσω του μια μηχανιστική γαλιονήματα και δεν γίνεται μονοπωλίο διυλιστηρίων όπως πίσω του τουλάχιστον ένα τμήμα της παραγωγής του πετρελαίου. (Ας επιστημονομει πάντως εδώ ότι ο οικονομολόγος του «Ρ» έγραψε να συμπληρώσει και το εσωπλιστικό, μετά το κρατικό - χρηματιστικό, στον πίνακα του για να δώσουμε στο τέλος την εξήγηση απίτης της διπλής παράλληλης.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Αναμφισβήτητο προηγουμένα αρκετά εκτεταμένα στο πόσο αδύναμη είναι η παραγωγική βιομηχανική βάση, όσο πάνω της στηρίζεται το κρατικό - χρηματιστικό κεφάλαιο, ο «πρωταρχικός» χρηματιστικός του χαρακτήρας.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Αναμφισβήτητο προηγουμένα αρκετά εκτεταμένα στο πόσο αδύναμη είναι η παραγωγική βιομηχανική βάση, όσο πάνω της στηρίζεται το κρατικό - χρηματιστικό κεφάλαιο, ο «πρωταρχικός» χρηματιστικός του χαρακτήρας.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Αναμφισβήτητο προηγουμένα αρκετά εκτεταμένα στο πόσο αδύναμη είναι η παραγωγική βιομηχανική βάση, όσο πάνω της στηρίζεται το κρατικό - χρηματιστικό κεφάλαιο, ο «πρωταρχικός» χρηματιστικός του χαρακτήρας.

ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Αναμφισβήτητο προηγουμένα αρκετά εκτεταμένα στο πόσο αδύναμη είναι η παραγωγική βιομηχανική βάση, όσο πάνω της στηρίζεται το κρατικό - χρηματιστικό κεφάλαιο, ο «πρωταρχικός» χρηματιστικός του χαρακτήρας.

ΕΞΩ ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΑΠ' ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Συμπληρώνονται φέτος εξι χρόνια, από τότε που ο σοσιαλιμπεριαλισμός έκανε τη χιλιεπική του εισβολή του, στο Αφγανιστάν. Έξι χρόνια κατοχής και ηρωικής αντίστασης του αφγανικού λαού, που είδε να καταπατούνται τα δικαιώματά του, η εθνική του ανεξαρτησία και τα εδάφη του.

Σ' αυτό το διάστημα ο αφγανικός λαός είδε πολλά από τα καλύτερα παιδιά του, κυριολεκτικά να σφάζονται από τους εισβολείς και

άλλους να παίρνουν τα βουνά, για να δημιουργήσουν ένοπλο κίνημα αντίστασης.

Αυτή ήταν η κορυφαία πράξη εναντίωσης στον κατακτητή, η μεγαλύτερη έκφραση του αντιστασιακού κινήματος, που σήμερα εξακολουθεί να συμπυκνώνει την θέληση για αγώνα και τις ελπίδες του λαού για την λευτεριά του.

ΟΠΠΟΡΤΟΥΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Αυτό δεν μπορεί να καταλάβουν τα διάφορα οππορτουνιστικά και τροσκιστικά, στο βάθος τους φιλοσοφία-ιμπεριαλιστικά ρεύματα στην Ευρώπη και στη χώρα μας. Ειδικά σ' αυτή την περίπτωση, ο οππορτουνισμός και ο τροσκισμός και ο οππορτουνισμός κινείται γρήγορα στην αγκαλιά του σοσιαλιμπεριαλισμού. Γιατί όποιοι σήμερα υποστηρίζουν την δήθεν καθάρτητα των ένοπλων κινήσεων είναι οι μεγαλύτεροι απολογητές του σοσιαλιμπεριαλισμού. Και δεν αποσταλούν άλλοι για την μη υποστήριξη του αφγανικού αντάρτικου, ούτε οι ηθικοί κωμικοί ούτε οι άλλες επιδράσεις της κερυαρχής ιδεολογίας σ' αυτό το κίνημα, αλλά οι ίδιοι και τα κροκοδείλια δάκρυα και η στρατιωτική «βοήθεια» του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Ας μην ξεχνούμε ότι οποιοδήποτε κίνημα στον κό-

σμο που χιτσιπάει τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό, δεν ξεστράγγι από την αμεριστή στρατιωτική ή άλλη «βοήθεια» του σοσιαλιμπεριαλισμού. Αυτή είναι πάντα ταχτική και τον δύο υπερδυναμειών.

Το πρόβλημα δεν είναι στην κλιμάκωση αυτή της κλασικής ιμπεριαλιστικής πολιτικής, αλλά στο ότι ο τροσκισμός και ο οππορτουνιστικό ρεύμα μέσα στο κίνημα στη χώρα μας, πέρα από την πολιτική του καθυστέρηση να είναι μονόπλευρα αντιαμερικανικό, έχει ολοσοφία-ιμπεριαλιστικό χαρακτήριστικό.

Καθ' όσον τον κομμουνισμό, τον πραγματικό διεθνισμό είναι να χιτσιπών από τα πράγματα, και να καταγγείλουν τον σοσιαλιμπεριαλισμό, μέσα στο λαό και την εργατική τάξη. Και πάνω απ' όλα να υποστηρίξουν με όλες τις δυνατότητες το κίνημα αντίστασης του αφγανικού λαού.

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΥΦΕΣΗ

Όταν ο σοσιαλιμπεριαλισμός εισέβαλε στο Αφγανιστάν, δημιουργήσε νέες καταστάσεις στην διεθνή πολιτική σκηνή. Αυτές είχαν να κάνουν πρώτα απ' όλα με το αμνημονεύτο «ένα νέο παγκόσμιο πόλεμο και κατά δεύτερο λόγο με το άνοιγμα των ιστορικών τάσεων της Ευρώπης.

Έξι χρόνια μετά την εισβολή του σοσιαλιμπεριαλισμού στην κλασική ιμπεριαλιστική δημοκρατία των Σοβιετικών, η εξέλιξη της «βοήθειας» στις χώρες του τρίτου κόσμου, η ρωσική κατοχή συνεχίζεται και η Ευρώπη εξακολουθεί να είναι ιστορικά και διασπασμένη, τουλάχιστον ως προς την πολιτική της ένωση, απέναντι στο σοσιαλιμπεριαλισμό.

Η τότε θέση της ρωσικής κερυαρχής Κόικας, ότι το σοβιετικό στρατόμαχο είναι προσηκουρα «πρωτομάν» στο Αφγανιστάν, Βρισκί ακριβώς έδειξε στην «εφοστική» Ευρώπη, που εξακολουθούσε να πιστεύει ότι η σοβιετική «πρόνομη» θα αποφέρει τα στρατόμαχο της, προς γάρη της διεθνούς τάσης των κεκολλημένων. Οσοις το πιστεύει οι τόσιν ατασάτατοι. Ο σοσιαλιμπεριαλισμός δεν έχει άλλη διάθεση, από την επέκταση και την κατοχή. Στο βαθμό μάλιστα που ένοβηλα επί ταπεινός το ξαναμπαρσισμα των κόσμων είναι εκ των προσημαίων επιγρημύμας να ακολουθήσει από τέτοια πολιτική.

Το ιστορικό Αφγανιστάν είναι μόνο μία τέτοια περίπτωση. Δεν υπάρχει μέρους στον πλανήτη που ο σοσιαλιμπεριαλισμός να μην επηρεάζει, είτε άμεσα είτε έμμεσα. Δεν διαταράζει μάλιστα να χρησιμοποιηθεί το αντίδοτο «αυτοκράτορας» κερυαρχής.

στις χώρες του τρίτου κόσμου για να εξυπηρετήσει αυτή την στρατηγική του. Αυτά είναι πράγματα που δεν ξεφεύγουν από την οπτική της Ευρωπαϊκής αστικής τάξης, στο βαθμό που καταλαβαίνει ότι στόχος της ρωσικής πολιτικής είναι και η Ευρώπη, όμως δεν μπορεί να προβάλει αντίσταση με συνέπεια, λόγω του έντονου τροσκισμού της.

ΤΟ ΕΝΟΠΛΟ ΚΙΝΗΜΑ

Η ρωσική εισβολή στο Αφγανιστάν, δημιούργησε και τον αντίδοτο της. Το ένοπλο εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα που με τα χρόνια αναμορφώσε όλο και περισσότερο δημοκρατική πρόβλεψη τόσο στα σοβιετικά στρατεύματα κατοχής, όσο και στο συνασπισμό των κερυαρχικών κομμάτων. Πάλι περισσότερο έχει δημιουργήσει προβλήματα μέσα στην ίδια την σοβιετική κοινωνία, όταν τα φέρετρα των νεκρών Ρώσων στρατιωτών εξακολουθούν κατά εκατοντάδες να καταφάνουν στη Ρωσία. Πρώτα που με μαθηματική ακρίβεια θα δημιουργήσει αντίδρασεις και θα αναμορφώσει τις ήδη υπάρχουσες εθνικές κινήσεις και διατάσεις του σοβιετικού λαού.

Είναι φανερό ότι ο σοσιαλιμπεριαλισμός στηρίζεται σε τέτοια πόδια. Δεν θα αφήσει ο καιρός που οι Αφγανοί αντάρτες και ο λαός θα δώσουν ένα γερό μάθημα στο ρωσικό ιμπεριαλισμό και θα ενταθούν την τιμή τους μέσα στο ιστορικό ρεύμα της εποχής μας. Το κροσθ θέλουν ανεξαρτησία τα όλη θέλουν απελευθέρωση και οι λαοί την επανάσταση.

Γιατί όσο και αν από το κίνημα αντίστασης δεν έχει ένα κομμουνιστικό προσανατολισμό, δεν παύει να απομακρύνει όσο τίποτε άλλο τον πόλεμο, όταν παύει να κινεί τον τροχό της ιστορίας προς τα μπρος προς την τελική απελευθέρωση από τον ιμπεριαλιστικό άγρο.

Ενώ συνεχίζονται τα εγκλήματα της γούνας του Μάρκος ενάντια στο Φιλιππινέζικό λαό και μεγαλώνουν καθημερινά οι αντιδράσεις, οι διαδηλώσεις και οι επιγρημύσεις, του ένοπλου κινήματος του Φιλιππινέζικού λαού, ενώ συνεχίζεται αμειωμένη η υποστήριξη όχι μόνο των αμερικανών ιμπεριαλιστών στο φασιστικό καθεστώς, αλλά και των σοβιετικών σοσιαλιμπεριαλιστών με την πρόσφατη παρασημοδότηση του φασίστα Μάρκος από το προεδρείο του Ανατάτος Σοβιέτ, το καθεστώς βαθαίνεται στη σήψη του και σε μια προσπάθεια να βγει από την διεθνή απομόνωση, με την βοήθεια της λεγόμενης αντιπολιτιστικής, προκήρι ξε... εκλογές για τις 7 Φλεβάρη του '86.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.
ΑΘΗΝΑ: ΒΕΡΑΝΤΖΕΡΟΥ 55
ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΗΛ. 5241058

Οι σύντροφοι στις Φιλιππίνες συνεχίζουν τον αγώνα

Το κομμουνιστικό κόμμα των Φιλιππινών έχει απλώσει την δράση της στις περισσότερες περιοχές της χώρας και όλο και περισσότερο κερδίζει νίκες και νέους μαχητές, όλο και περισσότερο κερδίζει την συμπάθεια και την υποστήριξη του Φιλιππινέζικου λαού. Το κόμμα έχει ακολουθήσει την στρατηγική του ενιαίου δημοκρατικού μετώπου, και έχει ενωθεί με όλες τις πατριωτικές και δημοκρατικές δυνάμεις της χώρας, που θέλουν την κοινωνική αλλαγή.

Αυτές οι νίκες του κομμουνιστικού κινήματος είναι που έχουν ανησυχήσει όχι μόνο τον Μάρκος αλλά και διεθνώς τους ιμπεριαλιστές. Πρόσφατα κάποιος αμερικανός στην γεροισία είπε πως αν το καθεστώς του Μάρκος συνεχίσει να ακολουθεί αυτή την πολιτική, το πολύ σε δέκα χρόνια οι κομμουνιστές θα είναι στην εξουσία.

Πράγματι αυτό φοβούνται ιμπεριαλιστές και σοσιαλιμπεριαλιστές. Οσοι όμως μονοίβρες και να ακολουθήσουν, όση υποστήριξη και να δώσουν στον φασισμό, δε θα μπορέσουν να ανακόψουν την πορεία που έχει χαράξει ο Φιλιππινέζικος λαός και το κομμουνιστικό του κόμμα.

Η Φιλιππινέζικη επανάσταση θα υφραμβείσει και θα δώσει έθηση και νέα ορμή στο τρίτο κύμα επαναστάσεων που έρχεται.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΛΟΥΜΙΝΑ

Όταν γράφαμε σε προηγούμενο φύλλο μας για την συμφωνία της Αλουμίνης με τους Σοβιετικούς, είχαμε εκφράσει τις επισημολογίες μας, κατά πόσο ισηθή θα ήταν συμφωνία για την ελληνική πλευρά, σ' ότι αφορά όλη την τιμή της και πως αυτή θα καταβαλλόταν. Και αυτό γιατί είναι πάντα σιγήσει τον σοβιετικό να αφήνουν μεγάλες κενές στα ίσοι να πληρωθούν τον γούνα που συναλλάσσονται από σιγήσει πληρώνουν να εισαγωγόμενα από τρίτες χώρες, πρώτο και πρώτες ύλες, με δική τους προίοντα. Κατά τέτοιο προς το παρόν δεν εκδηλώθηκε με την δική μας χώρα, αφού ακόμα η ελληνική κυβέρνηση διαπραγματεύεται με τους Ρώσους την τιμή της αλουμίνης.

Εκδηλώθηκε όμως με τον «καλό φίλο» του Παπαντρέου, τον Ζήκοφ. Ο αντιδραστικός αυτός αποσπασσε, κατά τα πρώτα που φωνετικών του, να ... ληστέψει την χώρα μας. Έτσι έκανε γινεστό στην ελληνική κυβέρνηση, ότι δεν θα πληρώσει την αλουμίνη που θα εισαχθεί, σε συναλλαγμα, αλλά με το χρεωκοπημένο, για τη χώρα μας σύστημα του κληρικ. Το γεγονός αυτό που πήρε διάσταση, τις τελευταίες μέρες στον ελληνικό τύπο, είναι να αποτελέσει για πολλούς, τον τελευταίο κατό, σοσιαλιζόντες μια από τις εκδηλώσεις υπερεχρησότητας των Βουλγάρων «συντρόφων» ή ίσως μια κακή πλευρά της γενικά φιλικής πολιτικής του Ζήκοφ. Όμως το γεγονός αυτό αποτελεί μια άλλη πρόκληση σε βάρος του λαού και της χώρας. Γιατί δεν είναι απλά η απήτηση μιας ιστορικής συμφωνίας. Είναι μια κίνηση με πολιτικές επιπτώσεις πολύ μεγαλύτερες από εκείνες που σιγήσει αποδίδονται σε τέτοια φαινόμενα.

Βάζει την χώρα μας στη λογική του προτεκτοράτου, που ο κάθε αντιδραστικός, το κάθε τεταράκι, μπορεί ανά πάσα στιγμή να εξαπατάει και να εκβιάζει, ξεπερνώντας ακόμη και τα όρια της. Και αυτή την λογική την ξέρει πολύ καλά ο λαός μας χρόνια τώρα από την αμερικανική υπερδύναμη. Δεν θα ανεχτεί νέους υποσηρηγίες της, όταν επί πλέον έχει δώσει αγώνα ενάντια σ' αυτή την μεζαζήριση.

Όσο για μας δεν μας προξενεί περιέργεια ούτε έκπληξη το γεγονός αυτό. Ξέρουμε από χρόνια την ορση αυτού του αντιδραστικού και των φωνετικών του. Μας γερμει όμως αναγνώριση το γεγονός, όταν οι καινούριοι φίλοι του Παπαντρέου πλάσσοφάνται απ' αυτόν και σαν φίλοι του λαού.

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

Η πόηση πέρασε ξανά —επιγώς— στα φύλλα των εφημερίδων, αφού η πολιτάρχη και κρισική πολιτική μας ζωή μας δίνει αυτή τη δυνατότητα. Όχι δεν είναι καθόλοι φυσικοί, ούτε και ατιονήτο να απελευθερωθεί κατάσκοπος (κάνοντας μάλιστα και απεργία πεινας!!!) με σοβαρές κατηγορίες σε βάρος του, και να μην υπάρξει η παρακμή αντίδραση από κανένα πολιτικό φορέα. Ούτε βέβαια είναι τιχαιο επίσης ότι ο Πιπιτσιούλης έκανε κατασκοπεία για λογαριασμό των Ρώσων στην Ελλάδα.

Τι είναι όμως αυτό που θρέφει την κατασκοπεία στην Ελλάδα; Μέχρι που φτάνουν τα όρια της ανοχής μας; Και γιατί οι μεγάλοι μας πολιτικοί ηγέτες τηρούν ανισιαστικό σιγή ιχθύος;

Στις περιόδους μεγάλου και οξυμμένου ανταγωνισμού για παγκόσμια ηγεμονία ακμάζει η κατασκοπεία ιδιαίτερα σ' εκείνες τις χώρες που ο ανταγωνισμός αναπτύσσεται έντονος και στο εσωτερικό τους. Και η Ελλάδα είναι μια απ' αυτές τις χώρες. Κι αυτό γιατί ποτέ αυτή η χώρα δε μπόρεσε να ακολουθήσει μια ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική με συνεπή πατριωτική γραμμή. Όσοι φορές έγινε κάτι τέτοιο, ήταν επειδή καθόρθωνο ο ίδιος ο λαός και έπαιρνε τα πράγματα στα χέρια του.

Σήμερα ο ανταγωνισμός Αμερικής και Ρωσίας στην Ελλάδα, όλο και μεγαλώνει και παίρνει μέρα με τη μέρα, λεπτό με το λεπτό, τρομαχτικές διαστάσεις. Το τελευταίο διάστημα με την ολοένα και βαθύτερη διείσδυση και των Ρώσων σοσιαλιμπεριαλιστών στην Ελλάδα, τη στροφή σημαντικών κομματιών της αστικής τάξης προς τη Μόσχα και τον έντονο φιλορωσισμό του Α.Π., μπαίνουν σταθερά πίσω τα θεμέλια της πολιτικής, οικονομικής και εθνικής κρίσης στη χώρα. Γι' αυτό και θα πληθύνουν τα κροσμάτα της τρομοκρατίας, των προβοκατόρικων ενεργειών και φυσικά και της κατασκοπείας.

Η κατασκοπεία δεν είναι καλή ή κακή, δικαιολογημένη ή αδικαιολογητή. Η αλήθεια είναι ότι η κατασκοπεία είναι σαφής επέμβαση στα εσωτερικά πράγματα μιας χώρας, είναι αναμφισβήτητη καταπάτηση της εθνικής ανεξαρτησίας, είναι δύναμη του ανταγωνισμού και της κρίσης, είναι θηλιά για το λαϊκό κίνημα, κατασκοπεία είναι απεμπόληση και αντικομμουνισμός.

Πως όμως αντάρτα μια κυβέρνηση που θύεται από τέτοιες ενέργειες; Το πρώτο βήμα είναι να κάνει έντονες διαμαρτυρίες και μαζική καταγγελία του γεγονότος. Και στη συνέχεια να φτάσει να πάρει μέτρα ενάντια στη χώρα που έκανε κατασκοπεία σε βάρος της και να τηρήσει παραδειγματικά τους κατάσκοπους. Αυτό έχουν κάνει πολλές χώρες μέχρι σήμερα (Αγγλία, Δ. Γερμανία...).

Η κυβέρνηση όμως του Α.Π. ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Όχι μόνο δεν έκανε διάθεση διαμαρτυρίας για τον Σ. Μποζάν —όλοι θυμόμαστε τις γλαυδείς παρακλήσεις του Λαλιώτη προς τους Ρώσους να μην παρεξηγηθούν— όχι μόνο δεν πήρε μέτρα ενάντια στους κατάσκοπους που αποκάλυψε σιγήσει στις ΗΠΑ (Σερβίσιου, Πιπιτσιούλης, και ποιος ξέρει πόσοι άλλοι ήταν), αλλά έδωσε στο σημείο με τη συμπαρασυστη ολόου τον-συμπολιταί-όμοιοι τούτοι, να προσπαθεί να μας πείσει για την αθωότητα τους, αντιστρέφοντας για μια ακόμα φορά με γούνα τρόπο την πραγματικότητα.

Έτσι λοιπόν ο αρχιπράκτορας των Ρώσων Σ. Μποζάν ητανε ζέει πράκτορας των Αμερικανών επειδή ζήτησε άσυλο στις ΗΠΑ για να σώσει το τούμα του). Και σαν πράκτορας των ΗΠΑ λοιπόν έγινε αντικείμενο διακομωδότησης και φατόρο πρόσωπο. Είναι αλήθεια αυτή, η σωστή αντιμετώπιση ενός πράκτορα και μάλιστα των Αμερικανών; Όχι βέβαια, αλλά αν όνόνται τα F-16 που θέλουμε να εξασφαλίσουμε με κάθε θυσία και μια πιστοίση χρόνου, για να προτομαστού ο Α.Π. για την επίθεσή του. Γι' αυτό μέχρι τώρα και για πολύ ακόμα, ο Α.Π. θα πηγαίνει βασικά με τους Ρώσους, αγκαλιάζοντας και τους Αμερικανούς. Γι' αυτό και ακολουθήσει μια ισοτονική στάση στο μεγάλο αυτό ζήτημα της κατασκοπείας των Ρώσων στην Ελλάδα. Γι' αυτό με ελάχιστες κινήσεις, έριξε το βάρος στην επίθεση Κριστάλλη - Αλεζάκη, με αποτέλεσμα να κάνει το αντίθετο φυσικά, απ' αυτό που τον συμβούλεψε ο Αμερικανός ιση ποιργός: Άρμακοστ για την ΚΥΠ. Δηλαδή σφάξισε όλες τις εξοισίς από τον ενδοσκόπιο των ΗΠΑ και Ν.Δ. Αλεζάκη, και τις έδωσε σ' αυτούς που συμφωνο με τον Άρμακοστ: «δεν ανανεγρύνονται με τις αμερικανικές υπηρεσίες και δεν απολαμβάνουν της εμπιστοσύνης των ΗΠΑ», στον Μποσινίκη και Τζανίκη.

Μήπως όμως ο ειρύτερος γούνα της Αριστεράς αντέδρασε πισωσάτα και με μεγάλα τερη σιγήσει: Μήπως βρέθηκε κάποιος, έστω η Ε.Δ.Α. το «Κ-ΚΕ», το «Κ-ΚΕ», μήπως ο Μποσινίς ή το αξιοθρήνη «ΕΚΚΕ» Μ-ΑΚΚΕ, να λει την αλήθεια στο λαό; Μα φυσικά, όλοι αυτοί με το «Κ-ΚΕ» επικεσάλης εντόπισαν αικόλατα τη ρίζα του κακού.

Και για όσους πηγαίνει να μη θυμούνται καλά, τους θυμίζουμε ότι η φωνή της Αριστεράς στην Ελλάδα, θέλοντας να ανοίξει τα μάτια στο λαό αποκάλυψε ότι όλα αυτά (περι πράκτορων, κατασκοπών κ.λπ.) είναι φέματα. Στόχος είναι να κληστεί η πολιτική της λιτότητας του ΠΑΣΟΚ, Βέβαια ο Α.Π. για άλλη μια φορά τους «δικαίωσε». Όταν θέλησε να περάσει τα αντιλαϊκά - φασιστικά μέτρα δεν επικαλέστηκε κανένα Μποζάν, κανένα Κριστάλλη, ούτε τη 17 Νομβρή.

Και όσο αφορά το φητόΚΚΕ καταλαβαίνουμε πολύ καλά, ότι δε γίνεται βέβαια να μιλάνε αυτοί για Ρώσους πράκτορες και κατάσκοπους, γιατί «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί». Αλλά μήπως και οι άλλοι νομίζουν ότι δεν έχουν βαρείς εθόνες, όταν ένα τόσο σοβαρό ζήτημα ανεξαρτησίας της χώρας μας το περιπαίζον;

Όσο για την παραδοσιακή δεξιά, αναλόθηκε στο να δίνει στοιχεία και να κάνει αποκλήψεις, να πετάει πιροτεχνήματα, χωρίς να εξηγει τελικά γιατί γίνονται όλα αυτά; Πού το πάει ο Α.Π.; Μήπως η Ν.Δ. καταγγείλει το βρωμικό ρόλο γενικά των κατασκοπών στην Ελλάδα; Ούτε ήθελε, ούτε και μπόρεσε να κάνει κάτι τέτοιο. Γιατί και της Ν.Δ. το μερτικό σε παρόμοιες καταστάσεις είναι μεγάλο. Ούτε πρόκειται η Ν.Δ. να καταγγείλει τη Ρωσία σαν ιμπεριαλιστική δύναμη. Γιατί αι τό το κόμμα της πάλης παραδοσιακής δεξιάς δεν ήταν, ούτε και θα είναι ποτέ αντίθετο σε οποιοδήποτε ιμπεριαλισμό, σε οποιοδήποτε επέμβαση.

Γι' αυτό και το βάρος πέφτει ολόκληρο στον ελληνικό λαό και τους άλλους μαρξιστές - λενινιστές, τους σιγγρονους μωιστές, να υπερασπιστούν την ανεξαρτησία και την προκοπή αυτής της χώρας.